

Dievčatko netušilo, že za lesom sa rozprestiera obrovské pole. Keď ľudia zožali obilie, na poli ostalo len strnisko a bolo tam ešte chladnejšie ako v lese. Chuderka Palculienka zmodrela od zimy. Ledva sa vliekla, celá sa triasla a potkýnala sa o suché stonky, no vrátiť sa nemohla.

Po chvíli uzímená a vyhladovaná dorazila k diere v zemi, kde bývala stará poľná myš. Zaklopala na jej dvere ako žobráčka, a keď poľná myš otvorila, zúfalo ju poprosila o trochu jačmeňa či pšenice, lebo už dlhé dva dni nič nejedla.

„Och, chúdečko maličké!“ súcitne zvolala stará poľná myš. „Poď rýchlo dnu a zohrej sa pri ohníčku. Dám ti aj niečo pod zúbok.“

Palculienka sa chvela ako osika, keď vošla do priestranej útulnej izbičky, v ktorej bývala jej hostiteľka. Keď sa zohriala, dosýta sa najedla i napila, poľná myš jej povedala: „Ostaň cez zimu so mnou. Budem ťa kŕmiť a ty mi za to budeš upratovať izbičku a rozprávať príbehy, lebo tie mám zo všetkého najradšej.“

Dievčinka bola v teplom myšacom domčeku veľmi spokojná. Jedného dňa jej však poľná myš z ničoho nič oznámila, že príde významný hosť: bohatý a vzdelaný krt, ktorý sa mal stať Palculienkiným manželom!

Palculienka opäť upadla do zúfalstva. Hoci bol krt bohatý a mal obrovský dom, kde by bola v bezpečí, nechcela sa zaňho vydať. Bol to predsa krt!

Čoskoro k nim veľavážený sused zavítal osobne. Pôsobil vznešene a dôležito a mal oblečenú krásnu zamatovú vestičku. Palculienka nemala na výber. Musela svoju domácu poslúchnuť. Krta jej nádherný hlások očaril a okamžite sa do nej zaľúbil, hoci sa jej s tým nepriznal. Zakrátko vykopal dlhý tunel, ktorým spojil svoj domov s myšacou dierou, a potom obe susedky pozval na prechádzku.

